

[Arbejdsministeren.]

store anvendelse af arbejdskraft i de mindre virksomheder i høj grad kunne komme til udtryk, når en sådan ændring er gennemført. Håndværksrådet skal undlade at komme med skøn over beskæftigelsesvirkningerne, men rådet er af den opfattelse, at de nuværende dagpengeregler har haft en begrænsende virkning på mange af de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, der er gennemført fra regeringens og fra folketingets side.

For så vidt angår forslaget om at oprette en tvungen forsikringsordning for de selvstændige erhvervsdrivende kan Håndværksrådet kun erklære sig helt uenig i en sådan foranstaltning, da rådet ikke er tilhænger af tvungne sociale forsikringsordninger. Håndværksrådet skal advare imod denne ordning for ikke yderligere at gøre sygedagpengeordningen mere upopulær i de mindre virksomheders kredse.

Særlige kommentarer til ovenstående vil blive tilsendt Dem fra nogle af organisationerne.

P. r. v.

Bjarne Hastrup

Bilag 2.

Københavns Murerlaug, 11. maj 1977.

Arbejdsministeriet,
Laksegade 19,
1063 København K.

Vedr.: Forespørgsel til arbejdsministeren angående dagpengeordningen.

Ved skrivelse af 4. ds. (j. nr. 79-8/77) har arbejdsministeriet anmodet Københavns Murerlaug om en udtalelse vedrørende spørgsmål i forbindelse med en eventuel overflyttelse af dagpengeforpligtelse fra arbejdsgivere til det offentlige.

Nævnte spørgsmål fremkommer som en følge af et af folketingsmedlem Svend Andersen rejst spørgsmål over for arbejdsministeren om dette forhold.

I anledning af det forespurgte skal Københavns Murerlaug udtale, at lauget principielt intet har at indvende mod en social ordning, der sikrer medarbejdere en indtægt under sygdom. Det er ligeledes vor opfattelse, at en stor del af vore medlemmer intet har at indvende mod, at ordningen administreres af de enkelte arbejdsgivere i den egentlige arbejdsgiverperiode.

I mindre håndværksvirksomheder, hvor ar-

bejdsgivere og arbejdstagere kender hinanden bedre end i de større virksomheder, kan misbrug efter vor opfattelse kun finde sted i meget få tilfælde. Dagpengeordningens administration er følgelig relativt beskedent, og behandling af dagpengespørgsmål sker generelt i gensidig tillid.

Det er vor mening, at det offentlige ikke vil være i stand til at overtage denne administration uden en væsentlig forøgelse af det offentlige administrationsomkostninger.

Sagen stiller sig imidlertid anderledes i spørgsmålet om, hvorvidt det offentlige overtagelse af dagpengeforpligtelsen kunne tænkes at medføre et forøget antal arbejdspladser, idet vi skal anføre, at vore indledende bemærkninger kun omfatter virksomheder med »fast« stab. Situationen er specielt anderledes i de tilfælde, hvor midlertidig øget ordretilgang kan betinge en forøgelse af medarbejderstaben. I disse tilfælde vil det være naturligt for den enkelte virksomhed at vurdere, om en sådan midlertidig ordretilgang opvejer økonomiske risici ved ansættelse af ukendt arbejdskraft, hvortil der ikke forefindes det samme tillidsforhold som før omtalt.

Arbejdsgiverens dagpengeforpligtelse i 5 uger efter 40 timers beskæftigelse af en arbejdstager må nødvendigvis spille en central rolle i denne vurdering, og vi er vidende om, at en række af vore medlemmer viger tilbage for at forøge medarbejderstaben alene på dette grundlag.

Københavns Murerlaug er ikke i stand til at fremlægge en statistik, der kan påvise dette forhold, men må alene henholde sig til de oplysninger og informationer, vi i det daglige modtager fra medlemmerne.

Det er vor mening, at der bør indføres 2-3 karensdage, samt at en ændring af dagpenge-lovens § 3, stk. 1, vil medvirke positivt til fremskaffelse af nye arbejdspladser.

E. Bindner Jensen.

/ L. Hauge.

Bilag 3.

Centralforeningen af Murermestre
i Danmark
Sorø, 13. maj 1977.

Arbejdsministeren
Arbejdsministeriet
Laksegade 19
1063 København K